Td 057_13

Γλυκοχαράζουν τα βουνά κι αυγερινός τραβιέται, *για*
παν τα πουλάκια στη βοσκή κι οι λυγερές στη βρύση, *για*
πάγω κι εγώ κι ο μαύρος μου και τα λαγωνικά μου, *για*
βρίσκω την κόρη που ’πλενε σε μαρμαρένια λέκανη
τη χαιρετώ δε μου μιλεί της κρένω και δε μου κρένει.
Κόρη για βγάλε μου νερό την καλή μέρα για να ’χεις.
Σαράντα κύκλους έβγαλε στα μάτια δεν την είδα, *για*
κι απάνω στα σαρανταδυό τη βλέπω δακρυσμένη, *για*.
Γιατί δακρύζεις λυγερή και βαριοαναστενάζεις.
Έχω άντρα στην ξενιτιά που λείπει δέκα χρόνια, *για*
κι αν δεν έρθει κι αν δε φανεί καλόγρια θα γίνω, *για*
μες στο κελί θα σφαλιστώ και θα μαυροφορέσω, *για*.
Κόρη μου ο άντρας σ’ χάθηκε κόρη μου ο άντρας σ’ πέθανε
τα χέρια μου τον θάψανε τα μάτια μου τον κλάψανε
ψωμί κερί τον μέρασα και μ’ είπε να τα πληρώσεις.
Ψωμί κερί τον μέρασες διπλά να σου τα πληρώσω
φιλί και αν τον δάνεισες πάνε και γύρευέ το, *για*.
Δείξε σημάδι της αυλής και τότε σου πιστεύω, *για*.
Έχεις μηλιά στην πόρτα σου και κλήμα στην αυλή σου, *για*
κάνει σταφύλι ροζακί και το κρασί μοσκάτο, *για*
όποιος το πιει δροσίζεται και ξαναγυρεύει το, *για*.
Δείξε σημάδι του σπιτιού και τότε σου πιστεύω, *για*.
Χρυσή καντήλα λάμπει *για* μέσα στην κάμαρά σου, *για*
π’ αλλάζεις και ξαλλάζεις *για* και βγάζεις τα σωθικά σου.
Δείξε σημάδι του κορμιού και τότε σου πιστεύω, *για*.
Έχεις ελιά στο μάγουλο ελιά στην αμασκάλη, *για*.
Ξένε μου συ ’σαι ο άντρας μου εσύ ’σαι κι ο καλός μου, *για*.